

ÉLELTÜNK

XLVIII. évf. 4. szám (48. Jg. Nr. 4.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2016. április

IRGALMASSÁG ÉS ELKÖTELEZETTSÉG

Irgalmasság és elkötelezettség: Ferenc pápa erről beszélt február 20-án délelőtt azon a rendkívüli audiencián, amelyet az Irgalmasság szentévé alkalmából tartanak, havonta egyszer szombaton.

Az Egyház arra hív minket, hogy egyre inkább megismerjük Jézus Urunkat, és következetesen éljük meg a hitünket, az Atya irgalmasságát kifejező módon. Életünkkel, viselkedésünkkel, az élethez való hozzáállásunkkal konkrét jelet kell adnunk arról, hogy Isten közel van hozzánk. A szeretet, a gyöngédség, a gondoskodás apró gesztusai által fejezzük ki, hogy Isten velünk van, és így megnyílik az irgalmasság kapuja – kezdte beszédét Ferenc pápa.

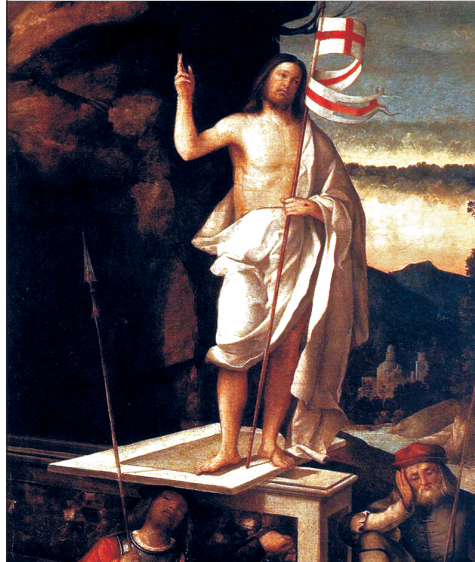
Mit jelent az a szó, hogy elkötelezettség? Amikor elkötelezem magam, felelősséget vállalok valakiért, föl vállalom egy feladatot, amit aztán hűséggel és odaadással, figyelemmel hajtok végre. Elköteleződni annyit tesz, hogy jóakarattal és az erőnkkel az élet jobbá tételén fáradozunk.

Isten is elköteleződött irányunkban. Az első vállalása az volt, hogy megteremtette a világot, és dacára minden kísérletünknek, amellyel lerombolni igyekszünk azt, Isten életben akarja tartani a világot. De legnagyobb elköteleződése az volt, hogy nekünk ajándékozta Jézust. Őbenne visszaadta a reményt a szegényeknek, a méltatlanoknak, az idegeneknek, a betegeknek, a börtön fogvatartottainak, a bűnösöknek, akiket Ő jósággal fogadott. Mindebben Jézus az Atya első irgalmasságának kifejeződése volt.

Ekkor a Szentatya rögtönzött szavakkal egészítette ki beszédét: Jézus jósággal fogadta a bűnösöket. Ha emberi módon gondolkodunk, akkor a bűnös Jézus ellensége, Isten ellensége kellene, hogy legyen. De Ő jósággal közeledett feléjük, szerette őket és megváltoztatta a szívüket. Mindannyian bűnösök vagyunk: mindenki! Mindannyiunknak van vétke Isten előtt. De nem szabad elbizonytalanodnunk: Ő éppen azért jön hozzánk, hogy vigasztaljon, irgalmas legyen és megbocsásson nekünk. Ez Isten elkötelezettsége és ezért küldte Jézust: hogy közel legyen hozzánk, és kinyissa szeretetének, szívének, irgalmasságának ajtaját. Ez nagyon szép! – fűzte hozzá a pápa.

Ebből az irgalmas szeretetből kiindulva, amellyel Jézus kifejezte Isten elköteleződését, kell nekünk válaszolni a magunk feladatvállalásával: például a magukra hagyott emberek esetében, akik halmozott fogyatékkal küzdenek, a súlyos betegeknek, a haldoklóknak, akik olyan állapotban vannak, hogy nem képesek kifejezni a hálójukat. Ugyanazzal az irgalmas gyöngédséggel kell fordulnunk feléjük, mint amilyen Isten fordult felénk. A pápa végül azt kívánta, hogy ez a szentév segítsen megnyitni elménket és szívünket, hogy megtapasztaljuk Isten elköteleződését mindannyiunk iránt, és ennek köszönhetően átalakítsuk életünket az irgalmasság elköteleződésére mindenki iránt.

(Vatikáni Rádió)

Krisztus feltámadása
(Marco Basaiti festménye, 1520)

SÍK SÁNDOR Rózsakoszorú

*Minden ige már betellett.
Az elgörődült szikla mellett
Két fehér angyal lebeg.*

*És felevén egy a másnak,
Énekelnek és hárfáznak
Szép angyali éneket.*

*„Jaj, hogy hullott drága vére
Gethsemáne friss fűvére!
Keresztények sírjátok!”*

*„Szél a felhőt szerte fújja.
Él a Krisztus! Allelúja!
Emberek! Feltámadott!”*

*„Véres ajkán ostoroknak
Izzó gyöngyszemek csorognak,
Forró vére földre hull.”*

*„Fényben fürdik fönn a Tábor,
Zeng az ég és zúg a távol:
Fényes felhőn száll az Úr.”*

*„Vérzi főjét ráfonódva
Sebző tüskék szörnyű csókjá.
Szánjátok meg, emberek!”*

*„Szeretetét ránk lehelté:
Ég a Pünkösöd izzó Lelke,
Zúgnak élő nagy szelek.”*

*„Nézd a véres nagy keresztet!
Jaj, sebes két térde reszket,
Jaj, le kell roskadnia.”*

*„Rózsaszínű fellegekben
A mosolygó mennybe lebben
Asszonyunk szűz Mária.”*

*„Föld megindul, holt megéled.
Jaj, keresztén függ az élet!
Minden elvégeztetett.”*

*„Énekelnek allelúját,
Boldogasszony koszorúját
Szép angyali seregek.”*

*Így dalolt az angyaléne,
És mindenek figyeléne,
Fű, fa, virág hallgatott.
Minden hívek koszorúja
Énekelje: Allelúja!
Él az Úr! Feltámadott!*

NEM ÉRTETTÉK

Írta: Cserháti Ferenc püspök

A nagypénteki katasztrófa után úgy tűnt, hogy Jézus és ügye teljesen elveszett. A korabeli tudósítások mégis másról tanúskodnak. Egybehangozva állítják, hogy Isten azt a Jézus Krisztust, akit keresztre feszítettek, feltámasztotta a sírból: „Mindegy tehát – írja Pál apostol –, hogy én vagy ők: ugyanazt hirdetjük, s így lettetek hívővé.” (1Kor 15,11). A korabeli tudósítások egybehangozva tanúsítják és hirdetik: Isten föltámasztotta Jézust, „ennek mi mind tanúi vagyunk” (ApCsel 2,32). – Pál még rá is tesz egy lapáttal: „Ha pedig Krisztus nem támadt föl, nincs értelme a mi tanításunknak, s nincs értelme a ti hiteteknek sem.” (1Kor 15,14 vö. 17 és 19).

Jézus feltámadásának elfogadása mégsem ment egyszerűen. Sok nehézséggel is járt. Feltámadásának hírére kezdetben még a tanítványok sem akarták elfogadni. Márk szerint még az Úr maga is „szemükre vetette hitelenségüket és keményszívűségüket” (Mk 16,14). „Néhányan kételkedtek” (Mt 28,17) – említi Máté. Lukács meg beszámol róla, hogy Jézus halála után a tanítványok közül ketten csalódottan menekülnek Jeruzsálembe, és nekik eszük ágában sem volt hitelt adni a Mesterük feltámadásáról szóló híreknek, amikor kijelentik: „Azt reméltük pedig, hogy meg fogja váltani Izraelt.” (Lk 24,21). Társaik pedig még az Úr láttára is, „ijedtükben és félelmükben azt vélték, hogy szellemet látnak” (Lk 24,37), amikor Jézus halála után újra megjelent közöttük.

Ezek a valósághoz szokott, munkában edzett, földön járó és keményfejű emberek aztán mégis elfogadták, és rendíthetetlenül hirdették Jézus föltámadásának örömhírét, sőt még életük árán is kitarították igehirdetésük igazsága mellett. Tanúságukat halálosan komolyan kell vennünk, mivel teljesen kizárt dolog, hogy valamiféle közösen kiagyalt ha-

zugságért áldozták volna fel az életüket! Még az igazságért is csak nehezen hal meg valaki, nem hogy egy hamis állítást! Egy hazugságért senki se áldozza fel az életét. A tanítványok viszont életük feláldozásának árán is vértanúsággal tanúsították Urunk feltámadását.

A korabeli tudósítókat és hitvallókat egyáltalán nem zavarták a vallomásaikban előforduló eltérő körülmények és mellékes különbségek, mert őket nem ezek, hanem a feltámadás ténye és örömhíre érdekelte. Számukra teljesen mindegy volt, hogy Jézus üres sírjánál egy vagy több angyal állt őrséget. Ez teljesen lényegtelen volt számukra. A katonák viselkedése, a külső körülmények, vagy a feltámadást kísérő rendkívüli természeti tünemények sem különösen foglalkoztatták őket. Számukra Jézus föltámadásának örömhíre és ennek továbbadása volt a lényeg. A tudósításaikban előforduló irodalmi stílus-különbségek és egyéb eltérések ellenére is egybehangozva vallották: Jézus feltámadt, megjelent a tanítványoknak és ők megbizonyosodtak róla, hogy a keresztre feszített Jézus Krisztus él.

(Folytatás a 2. oldalon)

TESTVÉREK KÖZÖTTI PÁRBESZÉD

Ferenc pápa és Kirill pátriárka történelmi találkozója Kubában

Kuba fővárosában, Havannában találkozott február 12-én Ferenc pápa és Kirill moszkvai pátriárka, az orosz ortodox egyház feje. Ez az egyháztörténetben az első alkalom, hogy a pápa és a moszkvai pátriárka találkozott egymással.

A kétórás, zárt ajtók mögött zajló megbeszélést a havannai José Martí Nemzetközi Repülőtérén tartották, a végén a felek közös nyilatkozatot írtak alá.

Az ünnepélyes aláírás után megölelték egymást, majd röviden beszámoltak tanácskozásuk eredményeiről. Ferenc pápa örömmel állapította meg, hogy megismerhették egymás álláspontját, és felszavakból is értették egymást. Számos kezdeményezést vitattak meg, amelyeket idővel meg lehet valósítani. Egyben köszönetet mondott a kubai népnek. Kirill pátriárka szerint a beszélgetés során bizonyossá vált, hogy a két egyház képes együttműködni a kereszténység védelmében, a háború elkerüléséért és azért, hogy az emberi életet megbecsüljék az egész világban.

Ferenc pápa a moszkvai pátriárkával folytatott beszélgetés végén köszönetet mondott Kubának, a kubai népnek és elnököknek. Megbecsüléssel szólt arról, milyen szívélyesen, készségesen fogadták. Ha ez így megy tovább – mondta –, akkor a jövőben Kuba az egység fővárosa lesz.

Első alkalommal találkozott a két egyházfő

Február 12-én éjjel indult tovább Ferenc pápa Havanna repülőtéréről Mexikóváros felé, a repülőút közben megosztotta gondolatait a vele utazó újságírókkal a pátriárkával való találkozót illetően:

Testvérek közötti párbeszéd volt, világos kérdések mentén, amelyek mindkettőnk aggasztanak. Ezekről beszélgettünk, egészen őszintén. Úgy éreztem magam, mint egy testvér előtt és ő is ugyanezt mondta. Két püspök, akik az egyházaik helyzetéről beszélgettek.

(Folytatás a 6. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Róma vallásai

Amikor Szent Pál a pogányság felé fordult, hogy ott hirdesse Krisztus Evangéliumát, számolnia kellett azzal, hogy a hellén világban másként kell megfogalmazni a keresztény hit alapvető tényeit, mint a palesztinai hallgatóság előtt. A szentpáli teológia tanítása szerint Krisztus jelen van a kezdetben és a végben. Áthatja az egész ószövetségi üdvörténetet, működik az egész teremtésben, átjárja éltető Lélekként az Egyházat, mely Krisztus teste. A helyi egyházakat ugyanaz a Lélek járja át és fűzi egységbe. Minden helyi egyház anyaegyháza történelmileg a jeruzsálemi ősegyház. Jeruzsálem azonban csak eszmeileg maradt később a kereszténység anyaegyháza, szülővárosa, mert a későbbiek során Róma átvette szerepét.

Péter római tartózkodása arra utal, hogy nemcsak Pál tevékenykedett a pogánymisszióban, hanem Péter is. Nem tudjuk, hogy mennyi időt töltött a két apostol Rómában. A III. században Péter huszonöt éves római tartózkodásáról beszélnek. A harmadik század távolsága Szent Péter koráig akkora idő, ami miniket a szabadságharctól elválaszt. Szent Péter római tartózkodását ténynek kell tekintenünk, tartózkodása időtartamáról azonban kevesebbet tudunk.

A többi apostol tevékenységéről, haláláról a II. század végén íródott apokrif iratok adnak beszámolókat. Az apokrif iratok elbeszélései nem történelemkönyvek. De figyelemre méltó a bennük kirajzolódó általános tendencia: az apostolok Palesztinából való elvándorlásának iránya Kisázsia. Ebben a megállapításban lehet történelmi valóság. Lehetséges, hogy a 65-70-es zsidó háború idején hagyták el Palesztinát az apostolok. Szent Pál és Szent Péter tevékenységén kívül még tudunk valamit Szent János apostol tanítványi köréről. Történelmi tény azonban, hogy a kisázsiai egyházak 200 körül már János apostolt alapítójuként tisztelték. Idővel már sírjáról is tudtak Efezusban. Az efezusiak a János apostolra vonatkozó adatokba (a Jn 19,27 alapján) beleszórták a Szűz Máriára vonatkozó hagyományt is.

Hogy mi történt a palesztinai zsidókereszténységgel, miután az apostolok elhagyták Jeruzsálemet, nem egyértelmű. A zsidókereszténység körében nem tudunk különösebb missziós tevékenységről.

Miután Jeruzsálem elpusztult, a pogánykeresztények Rómát, Péter és Pál apostolok vértanúságának városát tekintették központjuknak. Nyugat kétségtelenül előnyösebb helyzetben volt a keresztény misszió szempontjából, mint kelet. Mindezek ellenére, Róma nem tudta zökkenőmentesen átvenni Jeruzsálem vezető szerepét. A pogánykereszténység sem tudott nehézségek nélkül eltávolodni a zsidókereszténységtől. Amilyen mértékben szakadt el a keresztény-

ség a zsidóságtól, olyan mértékben kellett lemondania azon jogokról, melyet a zsidóság élvezett Rómában. A zsinagógai istentiszteletbe 75-ben bekerül az átok az eretnek nazarénusokra. Ezt a mai napig nem vonta vissza a zsidóság.

A pogánymisszió már korábban is zavart keltett a zsidókeresztények körében. (vö. Róm 11,28) A zavar még jobban nőtt a pogánykereszténység önállósulásával. A zsidókeresztények kétes helyet foglaltak el az ortodox zsidóság és a pogánykereszténység között. Mindkét oldalról gyanakodva nézték, se zsidóknak, se keresztényeknek nem tartották őket. A zsidókeresztények helyzetét súlyosbította a 70 után kialakult nézet, hogy Jeruzsálem pusztulása Isten ítélete volt a zsidóság fölött, mivel nem hitt Jézus Krisztusban. A pogánykeresztények emlékeztették a zsidókat az elvetésükről szóló próféciaikra. Hangoztatták, hogy Isten egykori választott népének küldetését átruházta az Egyházra, mely Isten új népe, a „lelki Izrael”. A pogánykeresztények mind hevesebben bírálták a zsidók vallási külsőségeit. A zsidókeresztények megtartották a körülméletést, megülték a szombatot és a többi zsidó ünnepet is, ami a pogánykeresztények nemtetszését váltotta ki. A zsidókeresztények helyzete így gyorsan tragikusra fordult, mivel a zsinagógából is kizárták őket, de elszigetelődtek a pogánykereszténységtől is. Olyan kisközösségekké váltak, melyek sehonnán nem remélhetek támogatást. Ennek ellenére viszonylag sokáig fennmaradtak. Zsidókeresztény közösségek még a IV. században is voltak Szíriában. Evangéliumuk volt az ún. Héberék szerinti evangélium, melyet Szent Jeromos latinra is lefordított.

A II. század közepén Szent Jusztinus még testvéreinek tekintette a zsidókeresztényeket. Jusztinus azonban azt is tudta, hogy nem minden keresztény gondolkodik így, sőt, egyeseknek az a véleményük, hogy a mózesi törvényhez való ragaszkodás egyenesen akadály a üdvösségnek. A II. század

tus-hívók tanúságával épült, azok tanúságára, akik krisztusi módon éltek: „Krisztus, aki feltámadásával átvette uralmát... égen és földön, Lelkének erejével működni is kezdett az emberek szívében: nem csupán a túlvilág vágyát ébreszti fel, hanem éppen ez által élteti, megtisztítja és erősíti a nemes kezdeményezéseket, amelyekkel az emberiség nagy családja emberségesebbé teszi a maga életét, és e célja szolgálatába állítja az egész földet.” (GS 38) Jézus föltámadása kihatással van az egész világra.

Húsvét nem a tavaszi újjászületés ünnepe. A feltámadás ünnepe számunkra sokkal többet jelent. Nem csak természetébredést, munkaszünetet, néhány szabadnapot, esetleg szabadságot, nem csak ünnepi étkezéseket, rokonlátogatásokat, pihenést és kirándulást jelent, legyenek ezek bármennyire is hasznos, értékes és megbecsült élet- és erőforrások. A feltámadás ünnepe számunkra sokkal többet jelent: új egzisztenciát Krisztusban, amely mindig meggyőzi a világot: Krisztus föltámadt és vele együtt mi is föltámadunk.

München, 2016. február 28.

végén, a III. század elején Szent Ireneusz szerint a zsidókeresztények már szektásoknak számítnak, mert egyes csoportjaik nem vallották Mária szüzességét és Krisztust is csak prófétának tartották. Noha a pogánykereszténység viszonylag korán megfedkezett a zsidókereszténységről, a zsidókereszténység teológiai gondolkodásmódként még sokáig tovább élt és hatott.

A palesztinai keresztények nem csatlakoztak a zsidó nacionalista mozgalmakhoz, sőt, amikor 66-ban kitört a zelóták felkelése, elhagyták Jeruzsálemet, azután Palesztinát is. A 133-135-ös zsidó háború idején, a Bar-Kochba lázadáskor már árulókként kezelik a keresztényeket.

A keresztények római birodalommal szemben kialakított álláspontját nem befolyásolta a tény, hogy Jézust a római Poncius Pilátus ítélte halálra. A keresztények megértők voltak a birodalommal szemben. Krisztus maga is tanította, hogy meg kell adni a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené. Szent Pál maga is tarzusi születésű zsidó volt, akinek római állampolgársága volt. Az Apostolok Cselekedeteiben a római birodalom még olyan hatalomként tűnik fel, mely lehetővé teszi az Evangélium terjedését. A római hatóságok védik meg Szent Pált a zsidók túlkapásaival szemben. A rómaiak közbelépése nem egyszer életmentő az apostol számára, még ha fogságba is kerül. A II. század keresztényei is isteni adománynak tartották a pax romanat, a római békét, de kifogásolták és elutasították a pogányságot, a bálványimádást.

A pogány kultuszok igen tarka képet mutattak a római birodalomban. A rómaiak tisztelték isteneiket, akik kegyéből légióik leigázták a világot. De a hivatalos államvallás mellett bárki hódolhatott más vallási kultusznak is, izlése szerint. A római államvallásban előkelő helyet kapott a „Roma aeterna” eszme, majd a császár személye. A pogány vallás nem követelte meg az egyéni meggyőződést és hitet. A vallás a hagyományos szertartások pontos elvégzését jelentette elsősorban, különösen az államvallás tekintetében. A pogány vallási élet Rómában az állami élet tartozéka volt. Ha a filozófusok bírálták is a vallást, senki nem gondolta, hogy a filozófiai kritikájából következőket kell levonni. Mert a gyökeres valláskritika érintette az államvallást, a császárkultuszt is. Az állam és vallás viszonyának megbolygatása beláthatatlan következményekkel járt volna. Az államvallás ceremóniáinak visszatartása politikai tettnek minősült. Aki az isten-császárknak kijáró tiszteletet megtagadta, az „vallástalan” volt, politikailag megbízhatatlan. E miatt tartották a keresztényeket ateistáknak.

A sztoikus filozófusok buzgólkodtak, hogy a hitüket veszített homéroszi mítoszokat elfogadhatóvá tegyék. Gondosan kerültek az istenek kifejezés használatát, ehelyett az isteniről (to theion) kezdtek beszélni, hogy áthidalják a vallás és filozófia közötti feszültséget. A rómaiak elvárták, hogy a polgárok eleget tegyenek az államvallás követelményeinek, de a filozófiai ateizmus nem üldözték. A zsidóknak volt felmentésük a császárkultusz alól. Ők nem számítottak jelentős népcsoportnak a hatalmas birodalomban, ezért tettek nekik engedelményeket. Más volt a helyzet a keresztényekkel. A kereszténység nem korlátozott egyetlen népre. Nemcsak a kizárólagosság, de az egyetemesség igényével is fellépett, megtagadta a részvételt a császárkultuszban. Ez esetben már nem egy nép szokásainak elismeréséről volt csupán szó, hanem egy fajhoz nem kötődő vallási mozgalomról. Ez a mozgalom a társadalom minden rétegében hódított. A rómaiak úgy tekintették a kereszténységet, mint „Júdeából kiindult új babonát”.

Gaál Jenő SVD

IMASZÁNDÉKOK

Áprilisra

Egyetemes szándék: Hogy a kisebb birtokokon gazdálkodók értékes munkájukért igazságos jövedelmezéshez jussanak.

Nagyon dicséretreméltó törekvés munkaalkalmakat teremteni falusi közösségekben. Ezzel, hosszú távon el lehet érni, hogy külső támogatás nélkül működőképes termelőszövetkezetek jöjjenek létre. A helyi termelőknek adott támogatás segíti a nemzet közgazdaságát és széleskörű fejlődését. A falusi hitelszövetkezetek a kisbirtokosokat és a saját földdel nem rendelkező mezőgazdasági dolgozókat támogatva fejlesztik az ország közgazdaságát és közbiztonságát. E szövetkezetek segítik a bennszülött közösségek fejlődését saját országukban, lehetővé teszik a hagyományos kultúrával összhangban folytatódó életet, és megóvják a falusiakat attól, hogy túlszűfolt nagyvárosokba kelljen költözniük munkát keresni, és egészségtelen környezetben kényszerüljenek élni

Ily módon visszaadhatjuk a mezőgazdaságnak az őt megillető helyet a fejlődő országok gazdaságában. A katolikus egyházzal kapcsolatban álló és annak társadalmi tanítását követő nem-állami szervezetek (NGO) sokat tehetnek e téren. A szubszidiaritás elve megköveteli, hogy a társadalom minden csoportja hozzájáruljon a nemzet közjához. Sajnálatos módon, a földműves dolgozókat gyakran megfosztják ettől a lehetőségtől, önzően kihatás nélkül munkájukat és termékeiket messzi földre exportálják, és ezáltal a megfosztják a helyi közösségeket az őket megillető haszontól.

Már ötven évvel ezelőtt, elődöm, Boldog XXIII. János pápa a következőket mondta a mezőgazdaságról: „Azok az emberek, akik faluhelyen élnek és dolgoznak, jól megérik munkájukat nemességét. Szoros kapcsolatban működnek az Isten-teremtette nagy természettel. Ez ad sajátos méltóságot munkájuknak.” Minden emberi munka a Mindenható Isten teremtő gondviselésében való részvétel, de a földművelés egész különleges módon is az. Minden valóban emberies társadalom nagyra kell, hogy becsülje, és megfelelően kell, hogy jutalmazza a mezőgazdasági szektor tevékenységét. Ha a mezőgazdaságot megfelelően támogatják és a szükséges gépekkel ellátják, ez képes lesz az egész országot a szegénységből kiemelni, és megalapozhatja az ország folyamatosan növekedő jólétét.”

XVI. Benedek pápának az IFAD vezetőségi Tanácsához 2009. február 20-án intézett beszédéből

Evangelizációs szándék: Hogy Afrika keresztényei politikai és vallási feszültségek között élve tanúságot tegyenek Jézus Krisztusban való hitükről és szeretetükről.

Hála legyen Istennek Jézus halálának és feltámadásának hiteles tanúbizonyságáért, melyet a zimbabwei Egyház, évtizedek óta, adott és ad Dél-Afrikában. Az önök püspökelődjéi, papjaikkal, szerzeteseikkel és világi munkatársaikkal együtt, arra szentelték életüket, hogy a keresztény hit gyökeret verjen és virágozzék országokban. Egész Zimbabweban felvirágoztak a keresztény missziós telepek, majd a plébániák és püspökségek. Az Egyház bennszülötté lett. Olyan ez az Egyház, mint egy életerős fiatal fa az Úr kertjében. Több nemzedéki zimbabwei lakos, számos politikai vezetőt beleértve, az egyházi iskolákban nyerte kiképzését. Évtizeden át katolikus kórházak ápolták a betegjeit testileg és lelki bajaikkal. Számos papi és szerzetesi hivatás született országokban, a múltban és a jelenben egyaránt.

(Folytatás a 4. oldalán)

NEM ÉRTETTÉK

(Folytatás az 1. oldalról)

Számukra az olyan kézzelfogható történelmi bizonyítékok, amelyek sok mai ember számára fontosak lennének, mint pl. az üres sír, vagy a Jézus sírjában talált, mindig nagy feltűnést és érdeklődést kiváltó (torinói) lepel, csupán másodlagos jelentőséggel bírtak.

Az első keresztényeknek ezeknél sokkal többet nyomott a latban, hogy a föltámadás tanúi, az apostolok, kivétel nélkül, mind életüket áldozták hitükért. Felbecsülhetetlen jelentőségű volt számunkra az a megcáfolhatatlan tény, hogy a halhatatlan eseménynek folytatása lett. Jézus föltámadásának örömhíre és híveinek élete szorosan összekapcsolódott. A feltámadt Krisztussal való találkozás teljesen megváltoztatta a hívők életét: Péter, Mária Magdolna, Pál apostol, később Ágoston és még nagyon sok ember életét a történelem során. Sőt, megváltoztatta az egész világtörténelmet, sokak nép életét, köztük a magyarokét is ezer táján. A feltámadás hite a Krisz-

„SZÍNEVÁLTOZÁS” MEXIKÓBAN

Ferenc pápa tizenkettedik apostoli látogatása

Ferenc pápa február 13-án megérkezett a világ egyik legnagyobb városába, Mexikóvárosba – negyedik alkalommal tért vissza pápaként Amerika földjére. Mexikót II. János Pál pápa ötször, Benedek pápa pedig egyszer látogatta meg. Az alábbiakban a Szentatya utólagos értékelését közöljük az apostoli útról.

Az elmúlt napokban Mexikóban tett apostoli utazásom a színeváltozás egyfajta megtapasztalása volt. Miként? Mert az Úr megmutatta nekünk dicsőségének fényét az Egyháznak, az ő szent népének testén keresztül, mely azon a földön él. Ez a test sok sebből vérzik, ezt a népet sokszor elnyomták, megalázták és méltóságában megsértették. A Mexikóban megélt különböző találkozások ugyanis tele voltak fényvel: a hit fényével, amely átváltoztatja az emberek arcát és megvilágítja útjukat.

A zarándoklat spirituális súlypontja a Guadalupei Szűz Mária kegyhelye volt. Elsődleges szándékom az volt, hogy csendben ott időzzek az anya képe előtt. Köszönetet mondok Istennek, amiért megadta nekem ezt a lehetőséget. Szemléltem Máriát, és engedtem, hogy ő nézzen engem, aki szemébe vésődve hordozza minden gyermeke tekintetét, és egybegyűjti nagyon sok szegény ember, szerencsétlen nő fájalmát, amelyet erőszak, elrablás, gyilkosság, visszaélés okozott. Guadalupe a leglátogatottabb máriás kegyhely a világon. Egész Amerikából mennek oda imádkozni, ahol a barna bőrű Szűz megjelent Szent Juan Diego indiánnak, ez indította el a föld-rész evangelizálását, valamint új civilizációjának kialakulását, a különböző kultúrák találkozásának gyümölcsét.

Épp ez az az örökség, amelyet az Úr Mexikónak adott: megőrizni a különbözőség gazdagságát, ugyanakkor kifejezni a közös hit összhangját, egy hamisítatlan és erőteljes hitét, amelyet nagy élet-erő és emberség kísér. Elődeimhez ha-

San Cristóbal de las Casas székesegyháza

sonlóan én is azért mentem, hogy megerősítem a mexikói népet hitében, de azért is, hogy ők megerősítsenek engem, a tenyerembe gyűjtöttem ezt az ajándékot, hogy az egyetemes Egyház javát szolgálja.

Annak, amiről beszélek, ragyogó példáját adták a családok: a mexikói családok örömmel fogadtak engem mint Krisztus követét, az Egyház pásztortát, ők pedig csodálatos, erős, megélt hittől sugárzó tanúságtevételeket ajándékoztak nekem, olyan hit ez, amely „színeváltoztató” alakítja az életet; és ez minden keresztény család épülésére szolgál az egész világon. Hasonlót lehet mondani a fiatalokról, a megszentelt személyekről, a papokról, a munkásokról, a bebörtönzöttekről.

Ezért hálát adok az Úrnak és a Guadalupei Szűz Máriának a zarándoklat ajándékáért. Köszönetet mondok továbbá Mexikó elnökének és a világi hatóságoknak a meleg fogadtatásért, szívből köszönöm püspök testvéreimnek, valamint minden embernek, aki közreműködött e látogatás megszervezésében és lebonyolításában.

Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

„AZ ÚR RAGADOTT EL MAGÁHOZ...”

Fülöp Gergely atya kettős évfordulója

2016 januárjában a lyoni és a grenoble-i magyarok összegyűltek az Écully-ben lévő Marie-Thérèse papi és szerzetesi otthon kápolnájában, hogy szentmisével ünnepeljék meg a nyugdíjas lelkipásztorukat, Fülöp Gergely atyát. Ugyanis ebben az esztendőben az atya kétszeresen ünnepel: január 21-én betöltötte 90. életévét, és 65 esztendeje annak, hogy pappá szentelték.

Gergely atya Abasáron született 90 évvel ezelőtt. Szülőfalujában, majd Gyöngyösön végezte tanulmányait, a második világháború befejezése után felvételt nyert az Egri Papnevelő Intézetbe. Egy rövid budapesti Központi Szemináriumi tartózkodás után kikerült Párizsba, ahol teológiai diplomát szerzett. 1951-ben Marice Feltrin, párizsi érsek pappá szentelte az Egri Egyházmegye számára. Kápláni szolgálata során eljutott Franciaország délkeleti részére, ahonnan 1956-tól ellátta a magyar emigránsok lelkipásztori szolgálatát. Megszervezte az első magyar közösségeket Grenoble-ban és Lyonban. Lelkipásztori tevékenysége kiterjedt egész Kelet-Közép- és Dél-Franciaországra (Lyon, Grenoble, Bourgoin-Jallieu, La Roche sur Pernes, Nîmes, Nizza, Montpellier, Toulouse). Ahol magyar volt, ott termett Gergely atya is, hogy Isten irgalmát továbbítsa magyar nyelven. 2013 tavaszán még misézett Lyonban és Grenoble-ban, de ezután a kor és az egészségi problémák levették őt lábáról. A Lyoni Egyházmegye által fenn tartott papi és szerzetesi otthonba, Écully-be került, ahol jelenleg is gondját viselik.

Sok magyar látogatja, telefonál neki, érdeklődik felőle. Evente egyszer, januárban, a magyar szentmisét az otthon ká-

Gergely atyát köszöntötték

polnájában tartják, az atya jelenlétében. Idén a kétszeres évforduló alkalmat adott a magyar közösségnek, hogy a nyugdíjas lelkipásztorukat köszöntsék, és hálát adjanak Istennek, hogy hosszú időn át ő lehetett az a pap, aki Isten üzenetét adta át nekik. Hálátelt szívvel jöttek a magyar hívek és a francia barátok a szentmisére, illetve a szentmise utáni agapéra, ahol énekekkel is köszöntötték az atyát.

Cibian Miklós
franciaországi magyar főlelkész

ERDÉLYI PAP A TIROLI MAGYAROK SZOLGÁLATÁBAN

Ausztria Tiroi tartományának fővárosában, az Alpok hegyláncjai között, az Inn folyó partján, Nyugat-Ausztria olasz és német határának közelében fekvő, festői szépségű Innsbruckban élő katolikus honfitársaink lelkigondozását három éve az olaszországi Dél-Tirolban szolgáló Nagy-György Attila látja el. Az erdélyi születésű fiatal lelkész már eddig is gazdag életutat járt be és Innsbruckba, illetve Dél-Tirolba is visszatérő vendégként érkezett.

– Milyen út vezette el Önt a lelkipásztori hivatásig és azon belül a dél-tiroli, illetve nyugat-ausztriai szolgálatig?

– Marosvásárhelyen születtem 1969. augusztus 11-én. A gyulafehérvári kántoriskolában érettségiztem, teológiai tanulmányaimat a katonaság után, 1988-ban kezdtem meg Gyulafehérváron, majd 1991–1993 között a dél-tiroli Brixenben fejeztem be, ott szentelt diakónussá 1992 szeptemberében Wilhelm Egger bozen-brixeni megyéspüspök. A következő évben, 1993. július 11-én az akkori gyulafehérvári segédpüspök, Jakubinyi György szentelt pappá a Marosvásárhely-belvárosi Keresztelő Szent János-plébániatemplomban. Papi mottóm: „Aki nekem szolgál, az engem kövessen, s ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is” (Jn 12,26). A papszentelést követően

folytattam teológiai tanulmányaimat az Innsbrucki Egyetemen, ahol 1994-ben az olasz nyelvű diplomamunkáival magiszteri címet, majd 1998-ban a német nyelvű disszertációval doktorátust szereztem.

– Vagyis a pappá szentelést követő öt évet Innsbruckban töltötte, további tanulmányok folytatásával?

– Részben, mert párhuzamosan azzal, hogy doktorandusz voltam Innsbruckban, 1994 és 1996 között a Brassó-belvárosi plébánián tevékenykedtem segédlelkészként. A magyar és a román nyelvű pasztoráció mellett német nyelvű szentmiséket és hittanórákat is tartottam, és igen nagy lelkesedéssel végeztem a gyermek- és ifjúsági (egyetemista) pasztorációt. Jakubinyi György érsek engedélyével 1996 és 1998 között tartózkodtam ismét Innsbruckban, hogy befejezzem a doktorátusomat. Már abban az időszakban bekapcsolódtam az innsbrucki magyar életbe, a magyar szentmisék egy részét is végeztem, kiegészítve az ott élő és dolgozó magyar jezsuitákat, akik 1956-os menekültek voltak.

– A doktorátus megszerzése után visszatért Erdélybe?

– Igen, 1998-tól 2003-ig zernyesti plébánosként egy 24 településből – ebből három város: Zernyest, Feketehalom és Barczarozsnyó – álló szórványterületen végeztem három nyelven, magyarul, románul és németül a hívek lelkigondozását. Ezzel párhuzamosan 1999 végétől a papi szenátus tagjaként, szentszéki tanácsosként és a Gyulafehérvári Főegyházmegye ifjúsági főlelkészeként láttam el az erdélyi ifjúsági pasztorációt; gyermekek, ifjak, egyetemisták és fiatal értelmiségiek számára helyi, erdélyi, országos és nemzetközi programok szervezésével és levezetésével foglalkoztam. Ezt a munkát 2003 és 2012 között is folytattam mint Brassó-bolonyai plébános, brassói egyetemi lelkész és főegyházmegyei ifjúsági lelkész. Ezalatt a Háló mozgalom erdélyi elnökeként, az egyházmegyei Kolping prézeseként, a főegyházmegye ökumenizmusért felelős referenseként is tevékenykedtem. A Fokoláre mozgalom keretében romániai szinten feleltem az ökumenizmusért.

– Brassóban számos fejlesztést és új kezdeményezést is sikerre vitt. Melyek ezek?

– Felújítottuk, kibővítettük és létrehoztuk a főegyházmegyei ifjúsági és egyetemi lelkészség irodáit, a hatszintes Szent Imre Ifjúsági Kollégiumot és az Ifjúsági Házat, ahol az ifjúsági programokat is tartottuk. Utóbbinak a konyhájáról az ötvenkét bentlakó diák ellátása mellett a városban naponta mintegy harminc idős, beteg és más okból rászoruló embernek szállítottunk házhöz meleg ebédet ingyen. Az említett csoportok mellett még működött a plébánián a cserkészlet, a Szent Vince Közösség, a Fokoláre mozgalom, a Nőegylet, a karizmatikus és a taizéi ökumenikus imacsoport, a házasság hétvége mozgalom, a rózsafüzér-társulat, a felnőttkoros, a gyermek és ifjúsági gitárszociális csoport – ezek közül több magyar és román nyelven.

– Mindezek után 2012-ben a gyulafehérvári papnevelő intézet rektora és prefektusa lett. Mit tanított a Hittudományi Főiskolán?

– Pasztorális-kazuisztikát, urbanitást és román nyelvet tanítottam egy évig, 2013. szeptember 1-jétől ugyanis a Bozen-Brixeni (dél-tiroli) Egyházmegye püspökének a kérésére és a gyulafehérvári érsek felajánlására elvállaltam, hogy néhány évig „miszsiós” papként besegítsek a dél-tiroli pasztorációs munkába, köszönetként is azért, hogy annak idején a magam

Nagy-György Attila

és más kispapok külföldi tanulmányait támogatták. Jelenleg brenneri (Brennero), gossensassi (Colle Isarco) és pflersch (Fleres) plébánosként végzem a pasztorációt német és olasz nyelven az olasz-osztrák határon, ahol a 2150 hívőből 41 Ausztria területén lakik. Mivel a Brennertől negyven kilométerre lévő Innsbruckban azon a nyáron, amikor én odakerültem, az utolsó magyar jezsuita, P. Vass György SJ is meghalt, a hívek Isten ajándékaként fogadták az én odaérkezésemet. Az évi tizenkét magyar szentmiséből – amelyeket az innsbrucki Magyar Ház dísztermében tartunk – egyet elvégez a bécsi magyar lelkész, a többi pedig magam végzem, illetve időnként az innsbrucki püspökség által a magyar közösség lelki vezetésével megbízott nő diakónus, Hirschberger Raimund ügyvéd vezet igeliturgiát magyar olvasmányokkal és énekekkel, német nyelvű prédikációval. Általában harminc személy vesz részt a szentmisén, kivéve az ünnepi és az olyan alkalmakat, amikor valamelyik főpásztor ellátogat hozzánk, ilyenkor akár százan is összegyűlünk a Magyar Ház dísztermében.

– A szentmise bemutatásán túl miben áll még az Ön innsbrucki lelkipásztori szolgálata?

– Részt veszek a karácsonyi, húsvéti, anyák napi, mikulás- és farsangi ünnepségek megrendezésében, amelyeket mindig a szentmisék után tartunk. Ezen kívül egyszer autóbuszos zarándoklatot is szervezünk egy-egy európai kegyhelyre. A magyar cserkészeknek is több alkalommal tartottam már lelkinapot. Mivel a magyarok a területileg illetékes osztrák plébániák hívei, a keresztelések, elsőáldozások, bérnialások és házasságkötések jellemzően ott történnek.

Varga Gabriella

Gyerekeknek

HISZEM, HA LÁTOM

Amikor még általános iskolába jártam, nagyon szerettem a barátaimmal pingpongozni. Az iskolának egyetlen pingpongasztala volt. A testnevelőtanárunk igazságos megoldást talált ki: beosztotta, hogy melyik osztály tanulói használhatják az asztalt a hét egyes napjain. Sőt, az igazgató egy különleges versenyt is meghirdetett a tanév: az az osztály, amelyiknek az év végén a legjobb lesz a tanulmányi átlaga, kap egy saját pingpongasztalt!

Nem voltunk „rossztanuló” osztály, de ez az ígéret még inkább fokozta a tanulási kedvünket. A tanév során gyűltek a kitűnő osztályzatok, és izgatottan vártuk az év végi bizonyítványosztást, hogy vajon mi értük-e el a legjobb eredményt.

Az egyik osztálytársam az évről-évre betegedett meg, és nem lehetett ott az ünnepélyen. Így aztán nem hallhatta, amikor az igazgató kihirdeti, hogy a mi osztályunk érte el a legjobb eredményt, és nem láthatta a vadonatúj pingpongasztalt, amit ezentúl mi használhatunk. Aznap délután meglátogattam beteg barátomat, és elűjságoltam neki a nagy hírt. Nem akarta elhinni, hogy a mi osztályunk lett a leg-

jobb átlag az évben, ugyanis jól tudta, hogy a saját bizonyítványa nem lett túl fényes: közepesen alig kapott jobb osztályzatokat, így aztán az osztályátlatot is lefelé húzta... „Hiszem, ha látom!” – mondta, amikor megtudta, hogy már a pingpongasztalt is megkaptuk. Nem hitte el, hogy az ő gyenge eredménye ellenére is megnyertük a versenyt.

Valami hasonlót élhetett át – csak persze sokkal komolyabb dologban – Szent Tamás apostol is, amikor Jézus, feltámadása után, megjelent a tanítványoknak. Tamás nem volt ott velük, és kételkedett a társai szavaiban. „Ha csak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem helyezem ujjamat a szegek helyére, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.” Aztán nyolc nap múlva Jézus ismét megjelent a tanítványoknak, akkor már Tamás is velük volt. Látta az Urat, és ekkor már hitt.

Sokszor vagyunk így az életben, hogy csak a saját szemünknek vagyunk hajlandók hinni. A húsvét utáni időszakban jusson eszedbe Tamás apostol esete. „Baldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”

Kovács Péter

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (18.)

A Hit Gyülekezete Magyarországon egy neoprotestáns közösség és 2012. óta államilag hivatalosan is elismert keresztény egyház. Németh Sándor, a Gyülekezet tulajdonképpeni alapítója és vezető lelkésze katolikus családból származott, és komolyan akarta követni hitét, ezért kezdett teológiai tanulmányokba a budapesti Hittudományi Főiskolán. Az ismeretek megszerzésén kívül vágyott egy személyes, mély találkozásra az Istennel. A teológia tanulása nem elégítette ki ezt az igényét, és kapcsolatba került egy református eredetű protestáns csoporttal. Itt kapta meg a Szentlélek keresetségét. „Megtérésem és újjászületésem 1976 áprilisában, virágvasárnap volt.”

Bár megkapta a Szentlélek keresetségét, úgy látta, hogy megrekedt lelki életében: „egyre erősebb kárhózatás és büntudat fejlődött” ki benne. „Ez alól a sűrűn ismétlődő bűnvallomások száma sem szerzett szabadulást.” Úgy ítélte, hogy a csecsemőkeresztesség nem felel meg a bibliai tanításának, a Szentlélekkel való megkeresztelkedés után felvett vízkeresztesség viszont engedelmességi cselekedet. Ezért 1978-ban újra megkeresztelkedett, és élete már nem volt többé bűnközpontú. Lépésével végleg szakított a katolikus Egyházzal.

Hogy megmeneküljön az ateista-kommunista rendszer rendőri zaklatásaitól, próbál beolvadni a már hivatalos papírokkal rendelkező „Isten Gyüleke-

zete” közösségében. Később a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséghez akart csatlakozni, de rövid időn belül kiderült, hogy istentisztelettel, gyülekezetépítéssel kapcsolatban látásuk eltér egymástól. Felmerült közben az a gondolat is, hogy hasonló külföldi (Egyesült Államokbeli) csoporthoz társulnak, hogy nemzetközi védelmet keressenek az elnyomással szemben. Mégis önálló maradtak, de állítják: „Nemzetközi kapcsolataink sokrétűek, és szerény mértékben ugyan, de hozzájárulnak hazánk jobb nemzetközi megítéléséhez.” 1989 májusában az AÉH törvényesen elismert vallásfelekezetté nyilvánította a Hit Gyülekezetét, amely azóta aktívan részt vesz a társadalmi és a politikai élet alakításában.

A Hit Gyülekezete lényegében követi a klasszikus protestáns pünkösdista csoportok tanítását. Egyrészt vallja a kereszténység alaptételeit, amelynek legegyszerűbb foglalatja az Apostoli Hitvallás. Másrészt számára döntő az élmény, a megtapasztalás. A pünkösd mozgalom erőssége nem a tan és ez látszik abból is, hogy a Hit Gyülekezete különböző csoportokhoz próbált csatlakozni. A Hit Gyülekezetének törekvése teológiai szempontból nagyon röviden összefoglalható: folyamatos, dogmatikailag még nem lezárt. Ennek ellenére, a lelkesedésük sok embert elvezetett Krisztushoz.

János atya Londonból

mind a mai napig kifejti hatását azokban a „bűnös struktúrákban,” melyek végső soron a személyes bűnökből származnak, és melyeket csak az Evangélium által megvilágított erkölcsi elveket követő személyes megtéréssel lehet orvosolni.

A zimbabwei konfliktus mindkét oldalán állnak keresztények, és ezért bizdítlak benneteket, hogy vezessetek mindenkit nagy jószággal az egység és a gyógyulás felé. Országokban különböző törzsekhez tartozó feketék és fehérek is élnek, akik közül néhányan aránylag gazdagok, de nagyrésztük súlyos szegénységben szenved. Keresztényeket találunk valamennyi politikai pártban, a hatalmon levő pártban és az ellenzékben egyaránt. Isten vándorló népeket valamennyiüknek szükségük van a megtérésre, hogy egyre inkább egy Testté és egy Lélekke legyenek Krisztusban. Ige-

KATOLIKUS HITOKTATÓ
AZ ÚJ MISS GERMANY

Lena Bröder nyerte meg a 2016-os Miss Germany szépségversenyt február 20-án. A hittant és háztartási ismereteket tanító nő személyében első ízben lett Németország legjelentősebb, 1927 óta megrendezett szépségversenyének nyertes egy tanár, katolikus hitoktató.

A 26 éves Lena Bröder huszonnégy lány közül bizonyult a legszebbnek a Miss Germany szépségverseny február 20-án, a Freiburg melletti Europa-Parkban tartott döntőjén. A megmérettetésen országosan összesen ötezernél több fiatal nő vett részt.

„Megvalósult az álmom. Hat éve veszek részt szépségversenyeken, azóta küzdök, hogy elnyerjem a címet” – mondta a győzelem után örömeinek hangot adva az új Miss Germany.

Lena Bröder egy Münster melletti iskolában, Havixbeckben tanít hittant és háztartási ismereteket, jelenleg gyakornoki idejét végzi. A kölni Domradio.de katolikus online adó a hivatásáról kérdezte a szépségkirálynőt. „Azért lettem hittantanár, hogy segítsék új utakat nyitni a fiatalok előtt a hit felé. Ma nagyon nehéz a fiatalok előtt a hitről beszélni” – mondta Bröder. Hozzátette: „A hittant általában olyan kántárgynak tartják, ahol rizsázik egy kicsit az ember, és megvan az ötös. Szeretném, ha nálam ez másképp lenne.” A 26 éves tanár számára a hitoktatás értékek átadása.

A szépségversenyről elmondta: a hat év sikertelenség azt tanította meg neki, hogyan kell feldolgozni az önbizalomvesztést, és hogyan kell kiállni emberek

Lena Bröder: hitoktató és szépségkirálynő

elő beszélni, ami a tanári hivatásban elengedhetetlen. Lena azt reméli, diákjai továbbra is ugyanannak az embernek látják, akinek megismerték.

Miss Germany egy évre szabadságot kért az iskolától, hogy teljesíteni tudja a címmel járó kötelezettségeket. Összel ő képviseli majd hazáját a Fülöp-szigeteken rendezett világszépségversenyen.

Németország szepét 1927 óta választják meg, ez a legrégebb és legjelentősebb szépségverseny Németországban – írja a Spiegel hírmagazin. Idén ötezernél több jelentkező vett részt 145 válogatón. A győztes személyén a rendezők is csodálkoztak: a verseny kilencvenéves történetében először nyerte el a Miss Germany címet tanár. Az elmúlt években túlnyomórészt egyetemi hallgatók, középiskolások fejére helyezték a legszebbnek járó koronát.

(Magyar Kurír)

IGEN AZ ÉLETTÁRSI KAPCSOLATRA

A törvény nem tette egyenlővé az élettársi kapcsolatokat a házassággal, és nem engedélyezi az örökbefogadást. Az élettársi kapcsolatok bejegyzése ellen az olaszországi katolikus szervezetek január 30-án a Family Day elnevezésű tömegtüntetéssel tiltakoztak a római Circus Maximusban és környékén.

A római parlament felsőháza 173 igen és 71 nem szavazattal elfogadta a különböző és azonos nemű párok bejegyzett élettársi kapcsolatának jogszabályba való iktatását. Hosszú politikai és társadalmi vitára tesz pontot Olaszországban ez a törvény, amelyről még a képviselőháznak is szavaznia kell. A parlament alsóházában azonban a kormányerők többséggel bírnak, ezért a szavazás eredménye nem kétséges.

A megszavazott törvény nem emlékeztet a kormány által benyújtott eredeti formájára: a végleges változattól kimaradt az örökbefogadás lehetősége. A törvény tervezete szerint az egyik élettárs örökbe fogadhatta volna a másik gyermekét. Az olasz parlament katolikus szárnyának szorgalmazására a törvényben nem szerepel a hűség erkölcsi köte-

lezettsége sem, ahogyan ez a házasságot szabályozó törvényben szerepel. Ezzel megkülönböztették az élettársi kapcsolatot a házasságtól.

A Matteo Renzi vezette balközép kormány kezdeményezte az élettársi kapcsolatok törvényi szabályozását.

A Demokrata Párt (PD) balközép kormányerő és szövetségesei, közöttük az Új Jobbközép (NCD) is igennel szavazott. Igent mondott a törvényre a Denis Verdini vezette ellenzéki jobbközép frakció is, amely a Forza Italia (FI) pártból tavaly nyáron vált ki. A szintén ellenzéki 5 Csillag Mozgalom (M5S) kivonult az ülésteremből. A jobboldali pártok nemmel szavaztak.

Olaszországban közel egymillió ember él tartós élettársi kapcsolatban.

MTI

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Az Egyház országokban szilárdan ott áll népetek mellett az ország függetlenségének elnyerése után is, és jelen van veletek a mai nehéz időkben, amikor, vér- és könnyhullatás közepette, emberek milliói menekültek el országoiktól a reménytelenség és kétségbeesés hatására. Próféta küldetések teljesítése során, ti püspökök drámai hangon szólaltatok meg országotok szenvedő népének, különösen az elnyomottak és menekülteknek megsegítése érdekében. Különösen gondolok most „Isten meghallgatja az elnyomottak kiáltását” kezdetű pásztorlevelekre. Ebben kifejeztétek, hogy az országokban dúló krízis lelkis és erkölcsi jellegű, mely a gyarmatosítás korától kezdve

umát Zimbabweban, és azt életre kell váltanotok. Sohase felejtsetek el, hogy a feltámadás Evangéliuma azt jelenti, hogy a felperzselt földön is újra kisarjad az élet, mégpedig legyőzhetetlenül. Bármekkora is a sötétség, újra megjelent a jóság. Világunkban minden nap új szépségek nyílnak és növekszenek a történelem viharain keresztül.

Félelem nélkül hirdessétek a reménynek ezt az Evangéliumát, fáradhatatlanul hirdessétek a megbocsátást és Isten irgalmát. Buzdítsátok híveiteket, hogy újra találkozzanak a Feltámadt Krisztussal, és részesedjenek a szentségekben, főképpen a kiengesztelődés és a szentáldozás szentségében, mely a keresztény élet forrása és csúcspontja.

Ferenc pápának a zimbabwei püspöki kar római látogatása alkalmával 2014. június 24.-én mondott beszédéből

ISTENKÖZELSÉG

Soha még ennyire... Nem mondom, hogy nem volt bennem egy kis szorongás – hogy ne lett volna... Mikor az ember hosszas vágyakozásai mintha beteljesedni kezdenének... Van ebben valami félelmetes is...

Az ember egész élete várakozások sorozatából összetevődő nagy várakozás, amelyben a kisebb-nagyobb beteljesedések is mintha csak állomások volnának. És persze kisebb-nagyobb csalódások. Mert az elementáris (vagy lehet, hogy egyszerűen csak eltűzött) várakozásokhoz képest valamiképpen mindig szegényesebb lett a megvalósulás. Mindig maradt valami híja a teljes boldogságnak.

A boldogságról egyébként is azt képelem, hogy olyan valami, mint a matematikában tanult határérték: bármennyire megközelíthetjük is, egészen mégsem érhetjük el.

De persze a közelítés sem semmi! Amikor a várva várt közeledik, gyakran nem rohanni kezdünk elé, hanem hátrálunk inkább. Hogy tovább tartson a remény, az ígéretes közeledés.

De ez most valami más volt. Készületlenül ért, mint a nagy élmények általában, egyszer csak ott volt a lehetőség – a „tükör által homályosan” után a „színről színre látás” alkalmá. A fontos döntésnek – mint általában – most pillanatok alatt kellett megszületnie. (Nagy teológusoktól tudjuk, hogy tulajdonképpen mindig mi választunk: még az utolsó ítéletkor is mi magunk leszünk majd, akik az Isten szóltán, de átható jelenlétében egyszer csak elindulunk az üdvösség vagy a kárhozat irányába. A földi életben gyakorolt erőnyeink nem útleveként szolgálnak majd oda, hanem csak amolyan alapvetésekként az akkori nagy döntésnek...)

Ott álltam, szemközt az Istennel. Ilyen közel még talán sosem. Magasan voltam, szédültem is rendszeren, kapkodtam a levegőt, torkomban dobogott a szívem, bizonytalanul álltam, minden mozgásban volt, bennem is, lám csak, mozgásba jöttek mindenféle gondolatok. Ott volt szemközt az Isten – az Atya ősz haja és szakállá megrendítően fiatalos szempárt keretezett: úgy csillogott, mint a végtelen múltban az örök jövő – a Fiú vállán a vértanúk vörös palástja, testén az emberlét sebzettsége, fölöttük a Szentlélek, aki számomra valamiképpen kettejük kapcsolatát és az istenség működését magyarázta egész életem s során – legalábbis mikor ezekkel a kérdésekkel szembesültem.

Igen, minden ismerős – és minden más. Nem tudnám pontosan számbavenni a különbségeket. De alapvetően nem éltem tévedésben.

Ezt gondoltam – pár évvel ezelőtti naplóm tanúsága szerint – akkor ott fenn, az Isten közelében, a bécsi Karlskirche kupolájában, ahová a restaurálás idején feljuthatott az ember. Bizonytalanul éreztem magam, imbolygott alattam az állványzat. Ott voltam Johann Michael Rottmayr „mennyorszá-gában”, a magasban, ahová minden teremtménnyel együtt vágyakozom, amely azonban mégsem az otthonom. Ahová ugyanis magamtól legfőljebb csak bekukcskáló turistaként juthatok el. Hogy oda valóban hazatérhessek, ahhoz magamban kevés vagyok. Ahhoz az az igenlő pillantás is kell, amelyet az ősz haj és szakáll keretez. Ez a gondolat volt az, amely visszafogta a kezemet ott, az imbolygó magasban, hogy ne akarjam megfogni az Isten lábát.

Kipke Tamás

FILMEK – HÍREK – LELKISÉG

Keresztény Élet
PORTÁL NEMI CSAK KATOLIKUSOKNAK

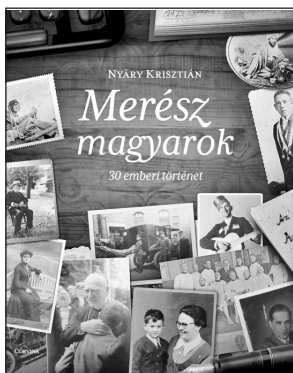
www.keresztenyelet.hu

MERÉSZ MAGYAROK

Az irodalom- és művelődéstörténész Nyáry Krisztián újabb, izgalmas kötettel lepte az olvasóit. A budapesti Corvina Könyvkiadó gondozásában megjelent „Merész magyarok” akár kötelező olvasmány is lehetne az iskolákban, ugyanis a szerző által leírt harminc történet példaképpül szolgálhat a felnővekvő nemzedék számára.

Nyáry Krisztián két évvel ezelőtt „Igazi hősök” címmel napvilágot látott könyvében – amelyet annak idején lapunk is ismertetett – szintén olyan emberek életét mutatta be, akik tanúságot tettek humánusról, becsületről, bátorságról és hitről. Ezúttal már könyve címébe is felvette, hogy magyar honfitársai hőstetteit akarja olvasóit elé tárni. A leírt történetek tényszerűbb szemléltetése végett, ezúttal is témakörök szerinti fejezetekre tagolta művét. A „cselekvés hősei” között első helyen szerepel Michnay Gyula története. Őt még a kommunista jogalkotás értelmében sem lehetett volna bebörtönözni, mégis a hírhedt ÁVO úgy vélte, jobb ha Michnay Gyula nem marad szabadlábban, ezért került 1950-ben az akkor Recsk közelében létesített titkos kényszer-munkatáborba. Az embertelen munkakörülmények és sorozatos megaláztatások között Michnay Gyula – hét rabtársával együtt – kalandfilmbe illő, de megvalósítható tervet dolgozott ki a szökésre. A menekülés csupán Michnaynak sikerült: kúszva-mászva átjutott a vasfüggöny nyugati oldalára, és mivel már gyerekkora óta kiválóan tudott nyelveket,

problémamentesen tudott érintkezni az osztrák fővárosban működő amerikai misszió munkatársaival, akik azonban mindaddig nem hittek neki, amíg számos bizonyítékot nem szolgáltatott arra, hogy nem a határon átdobott kommunista kém. Miután végül szabadon engedték, eljutott Salzburgba, ahol kapcsolatba került az akkor az Amerika Hangja rádióállomás riporterével, aki lehetővé tette számára, hogy beolvassa a recski fogolytáborban őrzött rabok teljes névsorát. Mint egy évtizedekkel később készült interjúban Michnay Gyula

A kötet borítója

la hangsúlyozta, menekülését követően 1200 ember futárjának érezte magát, aki az éter hullámain át tájékoztatta a politikai rabok hozzátartozóit, hogy rokonaikat hol és milyen körülmények között tartják fogva.

A „Hit hősei” között olvashatunk Márton Áronról, aki élete végéig valolta, hogy „az igazság védelmében a börtön nem szégyen, hanem dicsőség”. Kevesek ismerik viszont Hummel Kornél történetét, aki a vakok vértanú papjaként írta be nevét a katolikus egyház történetébe. A Budapesten 1907-ben született Hummel Kornél fiatalon árva-

ságra jutott és a Regnum Marianum templom cserkészcsapatában kelt fel benne a hivatástudat a papi pályára. Mindössze 22 éves volt, amikor befejezte a szemináriumot, azonban egyházi vezetői már érettnak tartották a papi pályára. Kezdetből fogva fiatalokkal akart foglalkozni, de előljárói egy ballassagyarmati plébániára küldték, ahol másodképlánként teljesített szolgálatot. Igazi helyét 1935-ben találta meg: a budapesti Vakok Intézetének lett a lelki gondozója. A háború vége felé Angelo Rotta budapesti pápai nuncius vezetésével részt vett üldözött zsidók mentésében, majd amikor a főváros hadszíntérré vált megszervezte a Vakok Intézetében lakó 120 nő mindennapjait. Amikor az oroszok bejöttek az épületbe, még sikerült neki megvédenie a gondjaira bízott nőket, azonban amikor január közepén részeg katonák törtek az intézetre és egyikük erőszakoskodni kezdett egy vak leánnyal, Hummel Kornél védelmére kelt, mire az orosz hátralépett, elővette pisztolyát és szíven lötte a papot. Halála után kezdeményezték boldogává avatását, de az Egyház egy szovjet katona áldozatával nem akarta ingerelni a kommunista rendszert, ezért az eljárást megállították. A rendszerváltás után újraindult Hummel Kornél boldogává avatási előkészülete, azonban mind a mai napig nem született döntés az ügyben.

(Nyáry Krisztián: *Merész magyarok* – Corvina Könyvkiadó, Budapest 2015)

Vincze András

AZ „IRGALOM BUSZA”

Egy angliai egyházmegye egy emeletes buszt állított forgalomba, hogy lehetőséget kínáljon a gyónásra azoknak, akik régóta nem járnak templomba. A „Mercy Bus” a Salfordi Egyházmegyét járja a nagybőjtben.

Szombatonként a busz Manchester vagy valamelyik környéki város egyik forgalmas pontján parkol. A közreműködő önkéntesek Ferenc pápa által megáldott csodás érméket osztogatnak a járókelőknek, majd akik pozitívan reagálnak a megszólításra, azokat meghívják a buszra, ahol beszélgethetnek egy lelkipásttorral, vagy áldást kapnak tőle – és szentgyónást is végezhetnek. Két pap gyóntat a busz felső szintjén, egy pedig az alsó szinten.

Frankie Mulgrew salfordi plébános, az Irgal-

miután személyesen is megtapasztalta Isten irgalmasságát egy gyónása alkalmával.

A projektre a Szent- atya személyes áldását adta. „Széles mosolyát bátorításnak vettem, megerősítésnek, hogy dolgozzam tovább” – mondta Frankie Mulgrew.

A projekt kezdete előtt John Arnold salfordi püspök sajtóközleményt adott ki, melyben kiemelte, az „irgalom busza” révén el tudják érni azokat, akik nem lépnek kapcsolatba az Egyházzal.

„Az a csodálatos, hogy ettől kitárul az Egyház kapuja – mondja Hannah Beckford 25 éves önkéntes. – Jönnek ki az emberek a buszból, mosolyognak, és hálásan megköszönik. Boldog vagyok, hogy részt vehetek mind- ebben.”

Catholic News Service

TÜKRÖK

Sírsz... Nagyon szíven ütött és sebet ejtett rajtad az a levél, amit a minap kap- tál egyik barátodnak hitt személytől...

Tudom, hogy mit érzel, mert magam is voltam már hasonló helyzetben. Azt hittem, hogy valamivel jót teszek, és egyesek – rosszat feltételezve – hátam mögött mégis megszólaltak... Nekem is nagyon rosszul esett, de aztán elgondol- koztam a dolgon, és az Úr elé vittem az ügyet. Ő ezeket a gondolatokat adta ne- kem, amit most Neked is átadok.

Először is, a kritika – szóban vagy le- vélben – tükör. Mindegyikben magadat láthatod. Van, amelyik hünen visszaad belőled valamit, van, amelyik torzít. De ahhoz, hogy igazán felnőtté válj, szüksé- ged van ezekre a tükrökre.

Legyen tehát bátoroságot beléjük néz- ni... Hogy miért? Mert a tükör nem hazu- dik... A tükört nem lehet lefizetni... A tükör arcodba mondja az igazságot... A tükör megmutatja Neked a kendőzetlen valósá- got... Ha így tekinted, akkor a tükrök bará- taiddá válhatnak, mert a barátok egymás- nak mindig az igazságot mondják...

A második meglátásom az, hogy a hozzád legközelebb álló tükrök – a mel- letted élő emberek. Azt tükrözik vissza rólad, amit benned látni, illetve belőled megtapasztalni vélnek.

Tudnod kell azonban, hogy az embe- rek nagyon gyakran nem hű tükrök. Leg- többször azért, mert nem ismernek jól Té- ged... Mások valamit hibáztál ellenük, és erre ők rögtön más fényben tükröznek vissza Téged... Az is lehet, hogy valamit elvárnak tőled, amit Te nem tudsz vagy nem akarsz teljesíteni, és ezért torz képet alkotnak és mutatnak rólad...

Nem így az igazi barátaid! Azok mindig ugyanolyannak látnak... Azok mindig a szeretet és a megbocsátás tükrét tartják fe- léd... Boldog lehetsz, ha sok ilyen tükör van körülötted! Boldog lehetsz, ha Te is sokak felé ilyen tükröt mutathatsz!

Azután azt is jó, ha tudod, hogy sok más tükör van még, amelyekbe minden- képp bele kell nézned ahhoz, hogy igazi önmagadat megismerhesd! Például ál- maid tükrében láthatod meg – a lelketed. Érzelmek tükrében fedezheted fel – a jellemedet. Imád tükre mutatja meg Ne- ked – a hitedet. A szabadidőd eltöltése módjának tükrében pedig kitapinthatod – a személyiséged tükörét. És így tovább!

A legfontosabb tükrök azonban nem ezek, nem is az emberek, még akkor sem, ha csupa jó barátaid... Mert azok csak személyiségednek egy-egy szeletét tü- krözik vissza.

A legfontosabb tükör – a lelkiismeret- ed. A lelkiismereted tükrében Isten arca ragyog rád. És Ő mondja meg Neked min- den részrehajlás nélkül, hogy ki vagy va- lójában, és hogy milyen is vagy tulajdon- képpen! Tartsd hát tisztán! Nézz bele min- den reggel és minden este! Sőt napközben is ahányszor csak teheted! Mert csak így ismerheted meg igazi önmagadat!

Erre pedig azért is van szükséged, hogy ne keseredj el, ha a Neked nem jót akarók leveleit olvasod vagy megalapo- zatlan, részrehajló kritikáit hallgatod...

Szeresd és keresd lelkiismereted tük- rét, mert abban látod meg igazi arcodat!

Tempfli Imre

A DEPORTÁLTAK EMLÉKÉRE

A második világháború után német származásuk miatt deportáltakért, túlélő- kért és elhunytakért mutatott be szentmi- sét Böcskei László nagyváradi megyés- püspök február 21-én, vasárnap a város kapucinus templomában. 1945 elején több mint 70 ezer németet deportáltak Romániából a Szovjetunióba, mely ese- ményről a Német Demokrata Fórum eb- ben az évben is megemlékezett. □

A ZÜRICHI SZENT ISTVÁN MISSZIÓ RÖVID TÖRTÉNETE

A zürichi római katolikus Szent István Misszió a második világháborút követően alakult meg, a Svájcban élő magyar menekültek kezdeményezésére. Lelkipásztoruk Fábrián Károly volt, aki innen Németországba került, ahol évekig a Szabad Európa Rádió munkatársaként dolgozott Münchenben.

Az 1956-os szabadságharc és forradalom után több mint tízezer magyar menekült fogadott be Svájc. Közöttük lelkészek is voltak, Mehrle Tamás, Vecsei Lajos, Mészáros Tibor, Németh János. Mehrle Tamás, mint dominikánus szerzetes Fribourgba került az egyetemre, és vasárnapként Zürichben, az egyetem egyik termében mutatott be magyar szentmisét és beszédsorozatokat tartott az egyetemistáknak. A fiatalok nagy szeretettel és megbecsüléssel vették körül Mehrle atyát, aki 90 éves korában hunyt el, 2002 szept. 12-én.

1956 után Pribusz György volt az állandó zürichi magyar misszió plébánosa. A szentmiséket a Szent Péter és Pál-templomban tartották, később a magyar szentmisék helye a Szent Antal-templom lett, 2001 tavaszáig.

Pribusz atya 1966-ban Brazíliába távozott, helyét a zürichi magyar misszióban Kerényi György vette át, aki Angliából érkezett Zürichbe.

1969-ben egy nagyobb, tágasabb központba került a misszió, ahol a hívek is, és az időközben szépen megszaporodott

cserekészcsapat is kényelmesen érezte magát. A '70-es évek végére ez a központ is kicsinek bizonyult, ekkor svájci segítséggel megkapták a zürichi magyarok a mai napig is működő Szent István Központ épületét.

1982-ben Kerényi György atya nyugdíjba vonult, helyét Csobánczy József délvidéki lelkész vette át, aki fiatalos lendülettel szervezte újjá a közösséget. 1989-ig vezette a missziót. A megüresedett helyre Vizauer Ferenc, szatmári egyházmegyei atya került, aki kezdetben Szőke János és Mehrle Tamás atyák közreműködésével végezte a munkát. Vizauer Ferenc 26 éve vezeti a missziót, annak minden gondjával és örömeivel. Nyugdíjazása 2018. jan. 1-én esedékes.

A zürichi Szent István Misszióhoz gyakorlatilag Svájc német nyelvű területe tartozik. A magyar nyelvű szentmisék rendje:

Minden vasárnap 11.30-kor Zürichben a Bruder Klaus-templomban van magyar szentmise, délutánonként pedig valamelyik vidéki városban:

– a hónap első vasárnapján 17 órakor Winterthurban a Péter és Pál-templomban

– a hónap harmadik vasárnapján 16 órakor Usterben és Wetzikonban, páratlan illetve páros héten felváltva.

– a hónap utolsó vasárnapján 17 órakor Schaffhausenben, a St. Maria-templomban.

– a hónap harmadik szombatján 15.30-kor Frauenfeldben.

– minden második hónapban, 17 órakor Kreuzlingenben.

Egyéb programok a misszió életében:

A közel 40 tagú ökumenikus énekkar minden hétfő este pró-

bál és minden egyházi és nemzeti ünnepén föllép. Minden hónap első péntekén, 15 órakor kezdődik az Ívelő Élet-találkozó a nyugdíjasoknak. Minden szombaton délutánonként van cserkész-foglalkozás.

1994-óta szombat délelőttönként hétvégi magyar iskola működik, önkéntes tanárok vezetésével. Az elért osztályzatot a svájci bizonyítványba is bevezetik. 1998-óta, szombat délelőttönként a Szent István Plébánia nagytermében magyar óvoda működik, felkészítve a gyermekeket a magyar iskola foglalkozásaira.

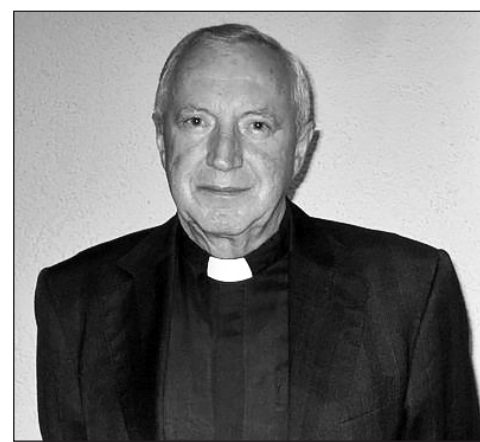
A második, harmadik generáció sajnos már eléggé passzív, a hitéleti és közösségi programokon kevesen vesznek részt. Örömteli kivételt jelentenek e téren, az Agrocarietas szervezésében Svájcba került, Erdélyből érkezett fiatalok.

Vizauer Ferenc svájci magyar lelkipásztor

Vizauer Ferenc, a Szatmári Egyházmegye papja 1948. október 14-én született a Máramaros megyei Aknasugatagon. Elemi iskoláit szülőfalujában, gimnáziumi tanulmányait 1962-1966-ig Máramarosszigeten végezte.

Érettségi után, 1966-1972-ig a gyulafehérvári Római Katolikus Főiskolán teológiát tanult. Márton Áron püspök a gyulafehérvári székesegyházban szentelte pappá a Szatmári Egyházmegye szolgálatára.

Káplánéveit 1972-1974-ig Erdődön, 1974-1976-ig Kaplonyban, 1976-1978-ig Szatmáron a Hildegárd Plébánián Tyukodi Mihály plébános mellett töltötte, közben Mikolában is ellátta a lelkipásztori teendőket. 1978-1982-ig Alsóhomorodon plébánosként végezte lelkipásztori szolgálatát magyar és német nyelven. 1982-1988-ig Nagybockón volt plébános.

Vizauer Ferenc plébános

1988 októberében került az NSZK-ba, Stuttgartba. Itt kapott német állampolgárságot.

1989. szeptember 1-je óta Zürichben és környékén végzi a magyarok körében a lelkipásztori munkát. A zürichi Szent István Magyar Misszió plébánosának nevezte ki 1989. szeptember 8-án Johannes Vonderach, Churi megyéspüspök. Ez a kinevezés kiterjed a Solothurni és St. Gallen-i Egyházmegyére is. Magyar lelkipásztori szolgálatát főállásban végzi, Miklósházi Attila püspök felkérése alapján a svájci magyar papok szövívője. Közvetlen vezetője az Ívelő Élet nyugdíjas találkozónak, és a Bibliakörnek. Önkéntes munkatársak segítségével magyar óvoda, iskola, cserkészcsapat működik hatékonyan a misszió égisze alatt. A programokról évente háromszor: karácsony, húsvét és Szent István ünnepére ezer példányban megjelenő értesítőt küldenek a híveknek.

Vizauer Ferenc

Információ: Szent István Magyar Misszió – Pfarramt Ungarn Mission, Winterthurerstr. 135, CH-8057 Zürich. Tel./Fax: 0041 44 362.33.03, e-mail: f.vizauer@gmx.ch

A 2012-es évi Szent István-ünnepen

MEGNYÍLT A MÁRTON ÁRON-EMLÉKÉV

Erdély nagy püspökéről Linzben és Welsben is megemlékeztek

A Nemzetpolitikai Államtitkárság által meghirdetett Márton Áron-émlékév hivatalos megnyitóján Csíksomlyón Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke úgy fogalmazott: reméli, hogy a magyarság legnagyobb kalákája lesz 2016-ban a Márton Áron-émlékév megszervezése. Ebbe a „kalákába” kapcsolódott be a felső-ausztriai magyar katolikusok közössége is, amikor február 21-én Linzben, a Jó Pásztor-templomban püspökké szentelésének 77. évfordulója alkalmából emlékeztek meg Erdély nagy püspökéről, február 28-án pedig Welsben, a Szent István-templom kápolnájában a kommunizmus áldozataiért és üldözöttjeiért felajánlott szentmisén és az azt követő megemlékezésen is Márton Áront állították a figyelem középpontjába.

A dézsi születésű Szabó Ernő atya, a felső-ausztriai magyar katolikusok lelkésze mindkét alkalommal elmondta: Márton Áron és Jakab Antal erdélyi püspököket azért üldözte a kommunista hatalom, mert tartották az embereket a lelket, és küzdöttek az elnyomás ellen. Emlékeztetett: mindkét püspök megjárta a börtönt, Márton Áron 1949 és 1955 között raboskodott – majd 1957-től 1967-ig palotafogságban volt Gyulafehérváron, csak a székesegyházig hagyhatta el a lakóhelyét –, Jakab Antal pedig 1951 és 1964 között tizenhárom éven át sínylődött Románia börtöneiben, súlyos verésektől sem kíméltek, s ebből három évig a felsőbányai ólombánya mélye jutott neki osztályrészlül. Ernő atya felidézte Márton Áron 1944-ben Kolozsváron mondott szavait, miszerint: „Az igazság védelmében és a szeretet szolgálatában az üldözöttség és a börtön nem szégyen, hanem dicsőség.” Ezért üldözték és börtönözték be őket: mert az igazságot védték, a szeretetet szolgálták és e mellett végig kiálltak. Mártír emberek voltak ők – tette hozzá a linzi magyar lelkész, majd megjegyezte: a székely nép legnagyobb példaképe ez a két püspök.

A linzi és Linz környéki magyar közösségben számos, Erdélyből, s azon

belül Székelyföldről elszármazott honfitársunk él, az ő szívüket különösen is megdobogtatták Ferenczes István Himnusz Márton Áron püspökhöz című költeményének sorai: „Glóriát zeng Csíksomlyón a szent harang, / Szívedhez száll szívünk ből a vadgalamb, / Csillagos a keresztedtől homlokunk, / Hazánk lettél, Áron püspök, otthonunk. / Áldd meg hitelt székely néped, nemzetünk, / Fölemelt főt, méltóságot adj nekünk!” A Csíkszentdomokosról elszármazott Márton-testvérpár, Árpád és Tibor özvegyei, a nagyváradi születésű, jelenleg Linz-Ebelsbergben élő Márton Veronika Irénke és a Haid településen lakó Márton Irénke nagy ajándéknak tartják, hogy férjeiket közeli rokoni szál fűzte a nagy püspökhöz (apósuk, az 1916-ban született idősebb Márton Árpád második unokatestvéré volt Márton Áron püspöknek). Sokakkal együtt ők is várják a nagy főpásztor boldoggáavatásának pillanatát.

A Welsben ünnepelt szentmise befeljező áldását követően Szabó Ernő atya gyertyát gyújtott a kommunizmus áldozatai és üldözöttjei, köztük a két erdélyi mártír aorsz főpásztor, Márton Áron és Jakab Antal emlékére. A megemlékezésen a welsi hívek is megismerhették Ernő atya különös történetét:

– Márton püspök 1980-ban halt meg, és én 1983-tól 1989-ig tanultam a gyulafehérvári teológián. A hat év alatt néhány osztálytársammal minden szombaton lementünk a székesegyház kriptájába – most is érzem annak az illatát és a hűvöségét, de a lelki melegséget is, ami a Márton Áron sírja előtti falból árad. 1993 óta ott van mellette Jakab Antal püspök is –, és imádkoztunk Márton püspök nyugalmenél, hogy legyen vége a kommunizmusnak. Akkoriban a szatmári, nagyváradi és temesvári egyházmegyének nem volt külön teológiája, mindenki Gyulafehérváron tanult, és ebben a csoportban mindegyik egyházmegyéből volt valaki! 1989 júniusában Jakab Antal püspök papá szentelt bennünket, és decemberben megadta a Jóisten, hogy a teológusok kérése hat év után beteljesedett!

„Kövessük két püspökünket a hitben, reményben és szeretetben” – adta híveinek útvalólul Szabó Ernő atya, e sorok írója pedig a budapesti Magyarság Háza jóvoltából „Az igazság védelmében és a szeretet szolgálatában” – Márton Áron püspök életéről című kiadvánnyal ajándékozta meg a megjelenteket. Egyúttal Bartis Ferenc költő bátorítását, biztatását is tolmácsolta: „Parancsolj / ránk, hogy akarjunk élni és győzni, / merjük a pusztulást megelőzni, [...] Biztass, parancsolj! Baj van a gáton... / Minden székely legyen Márton Áron!”

A Márton Áron-émlékév programsozozatához Ausztria a továbbiakban is élénken kapcsolódik: márciusban Innsbruck, áprilisban Grác, májusban pedig Bécs is helyszíne lesz különböző megemlékezéseknek.

Varga Gabriella

TESTVÉREK...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ez volt az első dolog, a második pedig a világ jelenlegi helyzete, a háborúk, amelyek immár azzal a veszéllyel járnak, hogy nem részterületeken vívják, hanem mindenkit magukkal rántanak. Aztán beszélünk az ortodox egyház helyzetéről, a közeli pánortodox zsinatról...

Elmondom nektek, hogy igazi, nagy örömet éreztem, ami az Úrtól jött. Kirill pátriárka szabadon beszéltem és én is szabadon beszéltem. Öröm töltött el bennünket. A beszélgetés hat személy közt zajlott: Kirill pátriárka, aztán én, Hilarion metropolita és Koch bíboros, végül pedig a két derék tolmács. Mi teljes szabadsággal beszélünk mindketten, ők ketten a kérdésekre válaszoltak.

Programot készítettünk a közösen lehetséges tennivalókról, mert az egységet menet közben teremtjük meg. Egyszer régebben erről azt mondtam, hogy ha az egységet dolgozószobában készítjük, tanulmányokat végzünk róla, lehet, hogy az utolsó ítélet is ebben a helyzetben talál minket. Az egység menet közben születik, az utat járva, hogy amikor az Úr eljön, úgy találja, legalább egy kicsit haladtunk.

Aztán aláírtuk a közös nyilatkozatot, amelyről biztosan számos magyarázat lát napvilágot. Ha valakinek kétsége lenne felőle, Lombardi atya elmondaná neki annak igazi jelentőségét. Ez nem egy politikai, nem is szociológiai, hanem egy lelkipásztori nyilatkozat, mely a szekularizációról és egészen konkrét dolgokról, például a génmanipulációról is szól. Két püspök lelkipásztori nyilatkozata, akik lelkipásztori aggodalmaik jegyében találkoztak egymással. És én boldog vagyok.

Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyar-katolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombaton este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutscherdankirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 16.30-kor; E-mail: bnke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorf Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor, Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacs@yahoo.com Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diocese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Ft. Hájttájer István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajtti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Béni 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info.

További szentmisék Franciaországban:

Grenoble: kéthavonta a hó harmadik szombatján 16-kor (12, av. Paul Vaillant Couturier, 38130 Echirolles – Don Bosco-templom) (szeptembertől számítva)

Nancy: kéthavonta a hó negyedik szombatján 16-kor (2, rue Sainte-Odile, 54600 Villers-les-Nancy – Szent Teréz-templom oratóriumában) (októbertől számítva)

Nizza: január, május és szeptember hó utolsó szombatján 14.30-kor (25, Bd. Comte de Falicon, 06100 Nice, Szent János evangélista templom)

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, E-mail: augsburgi-misszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Magyar Katolikus Misszió kápolnája, Nürnberg, Harmoniestraße 28A. Szentmise minden vasárnap délelőtt 11 óra, a hónap utolsó vasárnapján 16 óra. A hónap utolsó vasárnapján a szentmise után agapé a helyszínen a hívek adományából. A szentmiséket celebrálja: Neu Antal.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházokösszeg – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: migrans.hu

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau (Ungarische Mission Passau e.v.), Breslauer Str. 2., 94036 Passau. Tel.: (0151) 5181 7785 (Andreas G. Lehr világi elnök). Honlap: www.magyar.missio.passau.de, e-mail: info@magyar-missio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de, és Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-151/15 92 52 03, e-mail: mtibor1960@gmail.com Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Fromern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelképásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagvasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratórium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† Németh József (1925–2016)

Németh József 1925. febr.17-én született Nagylózson, Sopron megyében. Miután elvégezte az elemi iskola 5 osztályát szülőfalujában, 1936 és 1944 között a soproni bencés gimnáziumban tanult és ott érettségizett. Érettségi után pár hónapig „munkaszolgálatos” volt, s aztán 1944. augusztus 14-én belépett a jezsuiták noviciátusába a budapesti Manrézában. 1946. augusztus 15-én tette le első fogadalma. Utána Szegeden kezdte el 3 éves filozófiai tanulmányait, de a 6. szemesztert már Innsbruckban végezte, ahol 1949. júliusában filozófiai licenciátust szerzett. 1949 és 1952 között Feldkirchben (Vorarlberg) a jezsuiták gimnáziumában és konviktusában volt prefektus (magister), ahol időnként a tanításban is kisegített. 1952–56-ig Enghienben, Belgium, végezte teológiai tanulmányait és ott szerzett teológiai licenciátust. 1955. július 31-én Ferdinand Perier SJ, kalkuttai érsek szentelte őt pappá Enghienben. 1956–57-ben az ausztriai St.Andraeben (Karintia) végezte el a 3. probációt egy holland instruktor vezetésével.

HIRDETÉSEK

Magyar származású, német állampolgárságú, 67 éves hölgy keres új munkahelyet, mint idősek asszisztense. Vállalok Németországon kívül is munkát. Német nyelvtudás tökéletes. Jogosítvánnyal rendelkezem. Házállat nem akadály. Húsnélküli táplálkozás (hal kivétel), nemdohányzó. Érdeklődni az esti órákban. Tel.: 0049/06157-8018002

Franciaországban élő magányos 70 éves asszony, hozzáillő úr társaságát keresi, akinek szintén hiányzik a magyar szó. Tel.: 0033-4/(0)77 44 94 62.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szűcsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelképásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelképásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal: KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE

H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.

Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97

Fax: (0036) 1/328 01 98

E-mail: eletunk@keresztneyelet.hu

www.keresztneyelet.hu

Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc

Felelős kiadó: Merka János

Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence

A szerkesztőbizottság tagjai:

Ramsay Győző, Vincze András

Redakción und Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE

Oberföhringer Str. 40, D-81925 München

Verantwortlicher Herausgeber: Merka János

Telefon: (0049) 89/98 26 37

Telefax: (0049) 89/98 54 19

E-mail: eluetenk@ungarische-mission.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR

11 Exemplare

nach Übersee mit Luftpost USD 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!

Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlra USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Szent Maximilian Kiadó

OTP Banka Slovensko, Komárno

IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696

BIC/SWIFT: OTPVSKBX

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck: Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Hit Pajzsa díj

(Fotó: MTI)

Balás Béla, a Kaposvári Egyházmegye püspöke vehette át a Parma Fidei – Hit Pajzsa elnevezésű díjat a zsűfólásig megtelet krisztinavárosi Keresztelő Szent János-plébániatemplomban február 27-én, szombaton. Az elismerést Mádl Dalma, Mádl Ferenc korábbi köztársasági elnök özvegye adta át. A kommunizmus áldozatainak február 25-ei emléknapihoz kapcsolódó kitüntetést 15. alkalommal adták át. Az ünnepségen Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek kiemelte: Balás Béla élete azt példázta, hogy a hit továbbadása olyannyira fontos feladat, hogy érdekében minden kellemtelenségen, megpróbáltatáson át lehet és át is kell lépni.

Jakubinyi érsek köszöntése

Jakubinyi György, a Gyulaféhevári Római Katolikus Főegyházmegye főpásztorja február 13-án ünnepelte 70. születésnapját. 1946. február 13-án Máramaroszigeten született. Gyulaféheváron szentelte pappá Márton Áron püspök 1969. április 13-án. Püspökké szentelték 1990. április 29-én Csíksomlyón, mint Aquae Regiae címzetes püspökét és gyulaféhevári segédpüspököt. II. János Pál pápa nevezte ki a Gyulaféhevári Főegyházmegye érsekévé 1994. április 8-án. Gyulaféheváron iktatták be tisztségébe 1994. április 21-én.

Közös imafüzet

Kurt Koch bíboros, a Keresztény Egyesség Előmozdításának Pápai Tanácsa elnöke és Martin Junge tiszteletes, a Lutheránus Világszövetség főtitkára közös levelet írt a reformáció ötszázadik évfordulója alkalmából a katolikus püspöki konferenciák, valamint a Lutheránus Világszövetség tagegyházai részére. „Ez az anyag arra hív benneteket, hogy csatlakozzatok a világszerte zajló megemlékezéshez, melyben evangélikus és katolikus közösségek egyaránt részt vesznek – ugyanakkor szabad teret biztosít arra, hogy a helyi liturgikus és zenei tradíciókhoz igazítsátok. Ez a közös imádság egy különösen jelentős pont közös utunkon a szembenállástól a közösség felé. Hálánkat fejezzük ki, amiért arra hívhatunk benneteket, legyetek társaink ezen az úton, melynek során tanúságot tehetünk Isten kegyelméről a világban.” – áll a levélben.

Felvidéki megemlékezés

Hetven éve, 1946. február 27-én írták alá a diszkriminatív kisebbségpolitikai eszközökkel kikényszerített csehszlovák-magyar lakosságcsere-egyezményt. Erre emlékeztek az évforduló alkalmából a felvidéki Udvardon. Az egyezmény aláírásának kerek évfordulóján a Rákóczi Szövetség és a CSEMADOK udvardi szervezete – a kitelepítésekben egyik leginkább érintett településen – Udvardon tartotta a megemlékezését. A résztvevők a római katolikus templomban emlékeztek a hét évtizede történetekre, ezt követően a településen található, Kitelepítettek és meghurcoltak emlékművénél helyezték el koszorúikat.

Segít a délvidéki karitás

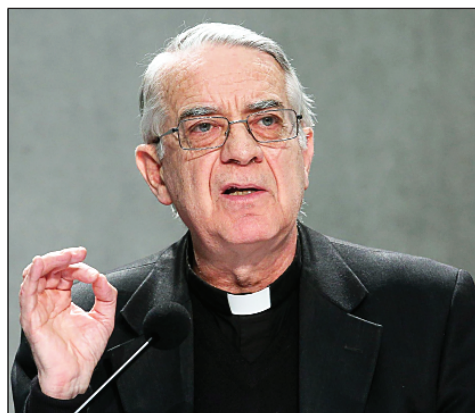
A Nagybecskereki Püspökségi Caritas a már jól ismert, immár 13 éve működő idősek házi gondozási szolgálata

és az értelmi fogyatékkal élő fiatalok foglalkoztatása mellett 2015 májusában, egy évvel a Szerbiában pusztító árvíz után, néhány európai nemzeti Caritas támogatásával megkezdte egy kísérleti projekt megvalósítását. A természeti katasztrófák kockázatának csökkentése címet viselő projekttevékenységekbe bekapcsolták Muzslya polgárait és a muzslyai Szervó Mihály és a nagybecskereki Sonja Marinković Általános Iskola tanulóit is. A projekt fő célja a lakosság figyelmének felkeltése a teremtett világ és környezetünk védelmének fontosságára.

Szalézi találkozó

Münchenben tartották két évente megrendezett találkozójukat február 13–17. között az Európában szolgáló szalézi misszionáriusok. Az ülés 51 résztvevője között voltak a hazánkban szolgáló misszionáriusok is. Az összejövetelt az alábbi mottóval rendezték meg: „Újjáéleszteni a szalézi karizmat Európában”. Pascual Chávez korábbi rendfőnök hangsúlyozta, hogy a fő cél feléleszteni a szalézi karizmat a kontinensen, aminek három fő módja van: a karizma belülről fakadó újjáélesztése a rendtársakban és a közösségekben; a szalézi közösségek átstrukturálása a tartományokban; és misszionáriusok küldése, akik jól felkészültek nyelvi és kulturális szempontból, valamint a missziós munka terén.

Vatikáni médiareform

Federico Lombardi leköszönt

Federico Lombardi megbízatása február 29-én véget ért, negyedszázados szolgálat után távozott a Vatikáni Rádió éléről. A leköszönő főigazgató nyíltan beszélt a most zajló szentszéki médiareformról. Lombardi elmondta, hogy a rádió reformja a nagymértékű kommunikációs fejlődésből következik, és magától értetődő az új kommunikációs kultúra és új technológia alkalmazása. Már az alapításkor a korabeli csúcstechnológiával élt XI. Piusz pápa, most is követik ezt az utat. A vatikáni médiainstítúciók egymás után, külön-külön jöttek létre, most azonban a digitális technika mellett szükség van ezek egyesítésére, összehangolására. Lombardi megvallotta, hogy egyetért a tervezett változásokkal, és azzal is, hogy a fiatalabb generáció tagjai vegyék át az irányítást, akik nyitottabbak az új lehetőségekre.

A megszentelt élet napja

A megszentelt élet napja minden évben Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepéhez kapcsolódik. Idén egy nappal korábban, február 1-jén gyűltek össze a Munkács melletti Schönbornban a Munkácsi Egyházmegye szerzetesei, szerzetesnői, papjai, valamint a világi rendek és a mozgalmak tagjai, hogy együtt ünnepeljék ezt a napot. Ezen a napon zárult le az egyházmegyében a megszentelt élet éve is, melyet a Szentatya tavaly február 2-án nyitott meg. A szentmise főcelebránsa Majnek Antal püspök volt, a szónok pedig Duda Svorad atya, akit Szlovákiából hívtak meg az ünnepségre. □

A MEGHALLGATÁS EGYHÁZA

Magyar püspökök a Fokoláre mozgalom olaszországi találkozásán

A Fokoláre mozgalom hatvan püspök barátja gyűlt össze február 22. és 26. között a Rómához közeli Castel Gandolfóban. A találkozón részt vett Bíró László, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferense, Székely János esztergom-budapesti segédpüspök és Majnek Antal munkácsi püspök is.

Négy kontinens harmincegy országából érkeztek a püspökök a Fokoláre mozgalom találkozására. Február 24-én részt vettek a Szent Péter téren az általános kihallgatáson, ahol Ferenc pápa a következő szavakkal üdvözölte a főpásztorokat: „Örömmel üdvözölöm a Fokoláre mozgalom püspök barátait, akik éves találkozójukra gyűltek össze, és arra buzdítom őket, hogy apostoli szolgálatuk során éltsék meg mind az egység karizmáját, közösségben Péter utódával.”

A találkozó témája az az egyházkép, amelyet Ferenc pápa a püspöki szinódus intézménye létrejöttének ötvenedik évfordulóján mondott beszédében vázolt fel 2015. október 17-én: „A szinodális Egyház a meghallgatás Egyháza, annak tudatában, hogy meghallgatni több, mint hallani: kölcsönös meghallgatás, amely során mindenki tanulhat valamit.”

A találkozó elnevezése – Az Egyház, amely egységet teremt – abból a meggyőződésből ered, hogy korunk sok feszültsége közepette, egy széteső világban Isten népe arra kap meghívást, hogy minden szinten, minden környezetben segítsen újratemetni a kapcsolat hálóját. Ennek a folyamatnak magában az Egyházban kell elkezdődnie, forrása pedig maga az irgalmas Isten. A beszélgetések arról az egységről folytak, amelyet Jézus kért az Atyától (vö. Jn 17): az egységről mint ajándékról, felelősségről és célról.

ANGLIKÁN-KATOLIKUS KÖZELEDÉS

Először tartottak katolikus vesperást február 9-én a Hampton Court palota kápolnájában azóta, hogy VIII. Henrik angol uralkodó 1534-ben szakított a katolikus egyházzal. A Londonhoz közel fekvő királyi kastély kápolnája VIII. Henrik magánkápolnája volt.

A két egyházat képviselve Vincent Nichols westminsteri érsek és Richard Chartres londoni anglikán püspök, Őfelsége Királyi Kápolnájának dékánja Keresztelő Szent János tiszteletére imádkozták a vesperást, arra emlékezve, hogy a kápolnát Wolsey bíboros a Jeruzsálemi Szent János Ispótyos Lovagrend (a későbbi Máltai Lovagrend) kápolnája helyén építtette a 16. század elején.

Egy történész arról beszélt, hogy VIII. Henrik forogna a sírjában, ha tudná, mi történik ma este – mondta el Vincent Nichols westminsteri érsek a latin nyelvű liturgia kezdete előtt február 9-én este a London közelében lévő palota kápolnájában, ahol mintegy 350 hívő gyűlt össze.

Valójában ez egy kiemelkedő momentum, az anglikán és a római katolikus egyház megbékélésének szimbóluma – tette

hozzá az angol-walesi katolikus egyház első számú vallási méltósága.

A közös esti imádságot megelőzően Vincent Nichols westminsteri bíboros érsek és Richard Chartres londoni anglikán püspök a királyi Great Hallban megbeszélést folytattak. A nyitott megbeszélésen elsősorban a két egyház és a brit monarchia kapcsolatát tekintették át, különös figyelemmel a két fél közötti párbeszédre, mely sajátos módon fennmaradt a századokon át. A Szentszék a helyi egyházak imatálálkozásán Raniero Cantalamessa kapucinus szerzetes, a Pápai Ház szónoka képviselte.

A Hampton Court palota kápolnája ma is II. Erzsébet brit uralkodónak, az anglikán egyház fejének a közvetlen irányítása alatt áll.

MTI

RAB VAGY FOGOLY?

Újabb többször olvasom, hogy imádkozunk, tegyünk valamit a börtönben lévő szabadságért (szabadulásáért?). Az Életünkben is olvashattuk Ferenc pápa imáját: „Az Egyház hirdesse a börtönök foglyainak (...) a szabadságot”. A köztörvényesen elítélt rabok – amennyiben így lettek elítélve – nem megérdemelt büntetésüket töltik? Nekik mielőbb szabadság jár? Imádkozunk szabadulásukért?

Úgy gondolom, itt fogalomzavarról van szó, a rabot összetévesztik a fogollyal. A fogoly fogságban lévő személy ítélethirdetés nélkül, legtöbbször ártatlanul. Az évezredek óta folytatott háborúk a foglyok százait hurcolták rabságba, legtöbbször rabszolgaságba. Az oszmán-török hódítás a középkortól

az újabb korig százévről vitt foglyokat rabságba. Nagy Szolimán amikor 1526-ban elhagyta hazánkat, mintegy negyven ezer fiatal férfi-nő foglyot vitt magával.

Az Egyház a foglyokért mindent megtett, 1218-ban még egy külön szerzetesrend is alakult kiváltásukra, gondozásukra (mercedáriusok). Az Üdvözítő szavait megszívva – „börtönben voltam és meglátogattatok (Mt 25,36); nem azt mondta, hogy kiszabadítottatok – az Egyház a börtönben lévő testi-lelki gondozásából kiveszi a részét, így börtönlelkességeket is fenntart. Imádkozik értük, hogy belássák, megbánják bűnüket, és büntetésük letöltése után beilleszkedhessenek a társadalomba. De nem a szabadulásukért tevékenykedik.

Adriányi Gábor